

Rezolutīvā daļa

- 1) *Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.*
 - 2) *Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.*
-

Prasība, kas celta 2019. gada 13. decembrī – WM/Komisija**(Lieta T-411/18)**

(2020/C 61/60)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītājs:* WM (pārstāvis: B. Entringer, advokāts)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasījumi**

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atklātā konkursa EPSO/AD/338/17 atlases komisijas 2017. gada 27. septembra lēmumu neiekļaut prasītāja uzvārdu kandidātu rezerves sarakstā;
- atcelt iecelēj institūcijas 2018. gada 19. aprīļa lēmumu, ar ko noraidīta sūdzība Nr. R/75/17;
- piespriest par labu prasītājam naudas summu vismaz 25 000 EUR apmērā par viņam nodarīto kaitējumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izmanto vienu pamatu, ar ko viņš apgalvo, ka Komisija neesot ievērojusi nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principu attiecībā uz nodarbinātību un profesiju.

- Prasītājs sava pamata atbalstam atsaucas uz Direktīvas 2000/78 ⁽¹⁾ 5. pantu un uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 1.d) pantu un apgalvo, ka atbildētāja nav veikusi nepieciešamo individuālo novērtējumu par prasītāja vajadzībām.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).
